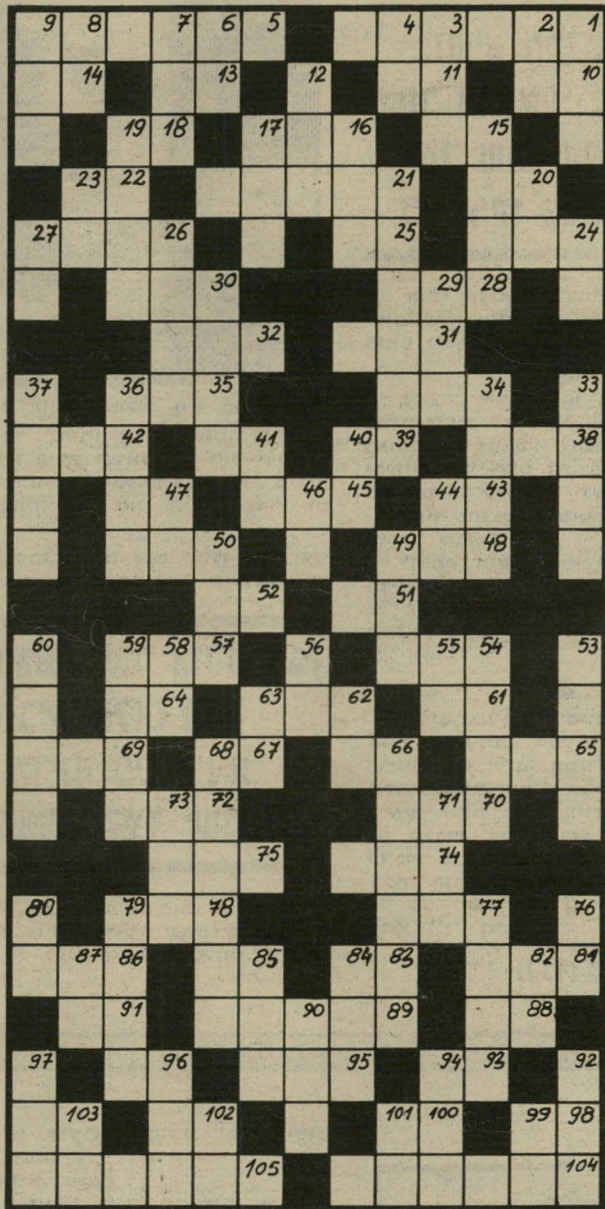

תאח אביגיל יואי

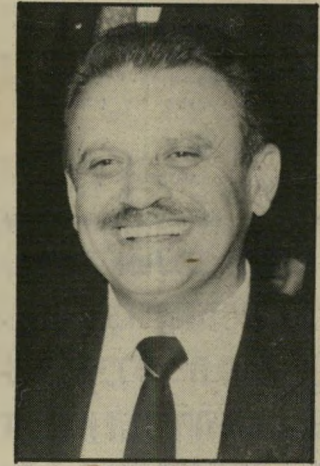

מאוזן:
 1) אספקת מצרכים לצבא;
 2) הציוני הדגול שרצה ב-
 "יהדות עם שרירים"; 10) מי-
 לת הסכמה; 11) מספר המקור
 בל בנימטריה כגוזמא; 13)
 מרח; 14) אביו; 15) זורם;
 16) פספוס; 18) במקום אחר;
 20) שוא שאינו נח ואינו מר-
 חף; 21) קבוץ בנגב; 22)
 בצדקתו ותמימותו ניצל; 24)
 אצבע; 25) מי שהיה מזכיר
 בורמזי באו"ם; 26) אלונגית;
 28) אספקלריה; 30) גמל
 צעיר; 31) אדום לחט; 32)
 הציק; 34) אחת משבע מאה
 ועשרים מדינה; 35) אגרטל;
 38) שמן; 39) מילת שאלה;
 41) עבר בלתי מגדר; 42)
 קבוצו של המלחין נ. זהבי;
 43) הורה; 45) עיר מקלט
 שומרונית; 47) מכיר בערך
 עצמו; 48) יחידת תדירות של
 גלי רדיו; 50) שדה שלא
 נחרש; 51) צד אחד של הר
 פרצוף; 52) לבושו של מרדכי
 בשער המלך; 54) מטיל מר-
 צק; 57) כביר; 61) לוחץ.
 נוגש; 62) התלונן; 64) זום;
 65) פלצור; 66) ממהר; 67)
 בן; 69) הצלע הארוך במשור
 לש וכל השאר; 70) התקומ-
 מות; 72) עזוז; 74) מבוע;
 75) יורה חץ; 77) מותר; ל-
 מעלה מן המידה; 78) בליל;
 81) חמסן; הלוקח בחוק יד;
 83) "כוס" בלי תחתית; 85)
 חורבות; 86) עידן; 88) בעל
 שרה; 89) איבר התנועה של
 הדיג; 91) מספר השנים לעצ-
 מאות ישראל; 93) אלהים;
 95) אשת חיקו של אברהם
 אבינו; 96) בן המשפחה; 98)
 ארע בחנוכה ובפורים; 100)
 תרעה והמולה; 102) משבטי
 ישראל; 103) אינו קבוע ב-
 מקום אחד; 104) שומר הר-
 מון הנשים; 105) מרדן ועי-
 קש 2. 4.

מאונך:
 1) שחרר, שוץ; 2) אל הר-
 יערות; 3) מסמן הדרך; 4)
 בהמת משאות; 9) חלק של
 "מוט"; 7) קול דממה דקה;
 8) קיטור; 9) יציר רחם; 12)
 מלוטש; 15) צמח ריחני משר-
 מש כתבלין; 16) מנהיג סיני;
 17) לביא; 19) יוצר "המגני-
 לה"; 20) אבי אבנר; 21)
 קוצים, חודים וקורנינים; 23)
 הרווח שבין החזה לבגד; 24)
 דפנות הענבל; 26) פרסום הצי-
 עה בפומבי; 27) תלמוד תורה
 ("ר"ת); 29) מפל מים; 30)
 ידיעה עתונאית מצוה מן הר-
 אצבע; 33) החלק התחתון של
 האזן; 34) אשת ארגונאט

מילחמה. התייחסות הממשלה לעם
 במיקרה זה היא כהתייחסות אל
 עדר, חסר-דעת, חסר זכות להחליט
 על גורלו, שמותר להוליכו שולל
 ולספר לו תירוצים על "הגנה עצ-
 מית".

שליחת הצבא למילחמה על יסוד
 ההונאה הזו, ונטילת הזכות להק-
 ריב חיי צעירים למען מטרה פור-

שר שריר
 מחשלה שקרנית

לטי מפוקפקת. מוכיחים כאלף
 עדים כי ממשלה זו היא שקרנית,
 אויבת השלום ואויבת העם בי-
 ישראל.

יוסי זיי, תל-אביב

רעבה בפרוה

"ילדים רעבים? אצלנו,
 היהודים, אין!" אמרה
 הדוגמנית ("העולם הזה"
 2369).

שימו לב באילו נסיבות היא
 השמיעה את הרפליקה הנהדרת
 הזו: "על סלס ירקות טרי ב-
 הילטון, כשהיא עטופה בפרוות
 שועל מחממת, הודיעה לי שלומית
 אמיר, שכל הפירסומים על העוני
 מצוצים מהאצבע." כך בפירוש
 נכתב במדור מה הם אומרים.

חשבת שזו סאטירה. קראתי
 פעם נוספת. אולי הושרההומו
 שלי השתבש? לא, זה נאמר ב-
 רצינות גמורה.

מח הם, לדעת עורכת המדור,
 כישוריה של הגברת החצופה ל-
 צאת בהכרזות על עוני? כישור
 רים גיועיים — היא נולדה במא-
 רוק. ללמדך, שאם אפילו מארו-
 קאית קובעת שאין עוני, הרי

בגין, בגין!
 יש תמימות דעים (קונסנזוס)
 בין אנשי הקואליציה ונשיה
 לבין יריביהם באופוזיציה.
 הראשונים, כששואלים אותם,
 וגם כשלא שואלים אותם:
 'מי עשה כל אלה?' פותחים
 בצווחה: 'בגין, בגין!' האחר-
 רונים כששואלים אותם, וגם
 כשאין שואלים אותם: 'בגין
 מה ובגין מי ירדנו לשפל הר-
 מוסרי, המדיני והכלכלי?' קו-
 ראים אף הם בקול גדול:
 'בגין, בגין!'
 ראובן סיוון, ירושלים

שאין בכלל דבר כזה. ואני לתומי
 חשבת, כי עוני הוא עניין חברתי,
 לא גיועי.

מרי אנטואנט, עם העוגיות
 שלה, בוודאי היתה מתמוגגת. גם
 מנכ"ל כלל, אהרון דוברת, שר-
 הציע סנדוויץ לפגנינים שקראו
 "לחם, עבודה!"

ברכה לוי, גבעתיים

(המשך מעמוד 22)
 מיליון שקלים, אם נצרך לכך
 את העובדה שההתנחלויות מאוכ-
 לטות על-ידי הישראלי השבע ר-
 מדושן העונג, נבין מדוע אין כסף
 לביעור המצוקה בשכונות-העוני.
 מה הפלא שהניכור בין ישראל
 השבעה ובין ישראל השנייה הולך
 וגדל, ואיתו גדלים המרירות, ה-
 תיסכול ואף השינאה?
 לנוכח כל זאת, שאלת השאלות
 היא: מתי סוף-סוף יבינו תושבי
 השכונות שהם משלמים את הר-
 מחיר הכבד ביותר עבור הרפתי-

סיוט!

בהיותי קטן / סחה סבתאי /
 כשתגדל נכדי / נחיה בשלום.
 // איני יכול להשתחרר /
 מזוועה ששמה / מילחמה. //
 עד הייתי לראשונה / השת-
 תפתי בשניה / הרגתי אני /
 שלא יחרגו / אותי. // שער
 בר בדרכי חייל / בצער אני
 משפיל עיני / כרואה בו /

קורא רזנר
 חלל חי

חלל חי. // רודף אותי סיוט
 / של דם / ודמעות-האמהות
 / סיוט של / צעירים קטועים
 / של ילדים יתומים. // סבתאי
 תמימה — / לבני מה להגיד?
 / לנכדי מה לומר? / לא
 נשתנה דבר.
 מארק רזנר, תל-אביב

קוטיה של הממשלה בלבנון וב-
 התנחלויות?
 דויד איש-שלום, רמת-גן

ההונאה

ישראל פתחה במילחמה
 כי נסתמן סיכוי להסדר
 מדיני.

דיברי השר אברהם שריר, כי
 חודשיים לפני מילחמת הלבנון
 ("שלום הגליל") היה אשף מוכן
 לחתום על התחייבות שלא לתקוף
 את ישראל, וממשלת ישראל דחי-
 תה את ההצעה; ובנוסף לכך, כי
 הצעה זו היתה אחת משתי הסי-
 בות להחלטה לפתוח במילחמה —
 אסור להם בשום אופן לרדת מ-
 סדר-היום של הציבור בישראל.
 כמה היבטים חמורים ומעוררי
 חלחלה לדברים האלה: ראשית
 — הקביעה המדהימה, שכאשר
 גורם מסויים (במיקרה זה, אשף)
 מוכן להתחייב שלא לתקוף את
 ישראל, הרי נכונות זו היא מבחי-
 נתה של ממשלת ישראל בבחינת
 קאווס בלי מכאן יסיק כל בר-
 דעת, כי ממשלת ישראל כלל
 אינה חושבת על שלום ארצה,ה.
 אלא שולחת אותם לסכך את חייהם
 לשווא, דווקא כשהיה כשיש סי-
 כוי, ולוא קטן, להבטיח את שלומם
 בדרך של הסכם מדיני.

שנית — מתגלית כאן ההונאה
 של הציבור, פגיעה בזכותו לדעת
 ופגיעה חמורה בדמוקרטיה, שכן
 עניין מכריע כליכך הוסתר מידי-
 עתו של הציבור עם פתיחת הר-

פתר 3 חירות הספינס; 68)
 משרה מוניציפלית רמה (3.3);
 71) זעזוע; 73) מידת אורך
 עשרונית; 76) מכשול; 77)
 מלך בישראל שנכחד בידי
 זמרי; 79) מחצב; 80) מזון
 מדברי; 82) חסרי-כל; 84)
 שיח מדברי; 85) מלאך; 87)
 מילת שאלה; 90) עובד אל-
 לים; 92) אספת-עם; 94) חור-
 זן; 96) אילץ; 97) נוף; 99)
 בן; 101) עיר בכנען; 102)
 שופט; 103) שאינו מבני הר-
 מקום.

הנקמנית; 36) קורת רוח;
 37) המנהיג ההודי שנרצח לפי-
 ני ל"ה שנה; 40) קיים; 41)
 מילת תנאי; 44) תבואה; 46)
 מילת הכללה; 47) מקום ייצור
 היין; 49) עיר המקובלים; 50)
 מחצית השקל העתיק; 53) הר
 סופר הצרפתי שהעו להאשים;
 54) דויען; 55) שליח צבור;
 56) מכשיר כתיבה; 58) חדר
 צר; 59) תיל או חוט מתמתח;
 60) הופחת; 62) סיום; 63)
 הקבוצה היותר גדולה; 66)
 מלך במיתולוגיה היוונית ש-

המכון הישראלי לספרות
נשים קוסמטיקה ופדיקור
 * קורסים
 ספרות נשים - קוסמטיקה - פדיקור מניקור
 הוצאת שיער בחשמל לצמיתות (אפילציה)
 * סלון ומכון יופי
 חסרקות, חסרקות, החלוקה, סלסול, צביעות, פסים, טיפול
 פנים, איפור, הוצאת שיער לצמיתות (אפילציה) ובשעה
 * הכנת כלות
 * מחירים עממיים * שרות מעולה
 ת"א, דיזנגוף 190 (יודפת 4) 226066, 229388

